

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členiek JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: **Bc. C. H.**, bytom G., T., zastúpeného advokátom JUDr. D.D., K., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru T., J.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-363-18/VO-2007 zo dňa 14.6.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/76/2007-44 zo dňa 11.12.2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/76/2007-44 zo dňa 11.12.2007 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. KRP-363-18/VO-2007 zo dňa 14.6.2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie riaditeľky ekonomického odboru KR PZ v T. č. p. KRP-56-2/E-2007 zo dňa 12.3.2007 o uložení povinnosti žalobcovi nahradiť škodu v sume 35.594,-Sk podľa § 166 ods. 1 zákona

č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len zákon), za ktorú podľa § 164 ods. 1 zákona v 100% rozsahu zodpovedá.

Krajský súd konštatoval, že podľa princípu objektívnej zodpovednosti za škodu s možnosťou liberácie žalobca neunesol bremeno dôkazu, keď bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že schodok vznikol celkom alebo čiastočne bez jeho zavinenia. Súd neakceptoval jeho tvrdenie, že žalovaný bol povinný vykonať inventarizáciu počas jeho práceneschopnosti, pretože toto nemá oporu v zákone a poukázal na znenie § 164 ods. 4 zákona, podľa ktorého služobný úrad prevezme zverené hodnoty v prípade prevedenia alebo preloženia na inú funkciu alebo v prípade prevelenia, pričom v danej veci sa o tieto prípady nejednalo. Uviedol, že pokiaľ ide o krátkodobé neprítomnosti na pracovisku, žalobca ani v jednom prípade neoznámil, že nemá vytvorené podmienky na zodpovednosť za zverenú hodnotu, pretože do skladu mali prístup aj iné osoby.

Súd nepovažoval za relevantný ani žalobný dôvod, že vzniknutý schodok je len fiktívny, keďže žalovaný neprijal do inventarizačného súpisu žalobcom odovzdaný materiál v sume 54.281,88,-Sk, pretože uvedený materiál nebol zaradený do komoditnej skupiny 04, za ktorú žalobca niesol osobitnú zodpovednosť na základe písomného zverenia podľa § 164 zákona. Dodal, že žalobca ani nepreukázal kedy a akým spôsobom bol tento materiál zaradený do skladu žalovaného, nepreukázal dátum nadobudnutia ani nadobúdaciú cenu.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, f/ OSP, ktorým vytýkal súdu prvého stupňa, že na základe vykonaných dôkazov z dôvodov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil, jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na úhradu všetkých trov.

Nezákonnosť napadnutých správnych rozhodnutí videl v tom, že žalovaný nepreveril postup a najmä správnosť inventarizácie, keď do inventarizácie nezahrnul materiál komoditnej skupiny 04, ktorý nebol zaradený do mimoriadnej inventarizácie vo februári 2007, v hodnote 54.281,88,-Sk. Podľa jeho názoru takto nemohol vzniknúť schodok, ktorý bol

v podstate len fiktívny – účtovný a preto nemohla byť naplnená skutková veta ustanovenia § 164 ods. 1 zákona, lebo tieto veci odovzdal a mali byť do inventúry pojaté.

Poukázal tiež na to, že v mesiacoch júl – september 2004 mu vedúci OAS EO KRPZ T. mjr. B. odovzdal kľúče od skladu, pričom tieto mali aj ďalšie osoby a samotné odovzdanie a prebratie skladu sa udialo bez fyzického odovzdania a prebratia, zverenie podpisoval v novembri 2004 a inventarizácia bola vykonaná až v decembri 2004, avšak podľa § 10 Vestníka MV SR č. 48/1998 mala byť vykonaná k dátumu zverenia. Uviedol, že fyzické odovzdanie a prebratie skladu sa uskutočnilo spôsobom, že do skladu mali prístup aj iné osoby a na túto skutočnosť Ing. B. upozornil, čím si v podstate splnil povinnosť upozorniť na nedostatky nadriadeného a zbavil sa tak zodpovednosti za vzniknutý schodok.

Za sporné považoval, že predchádzajúca inventúra k 31.12.2006 nezistila žiadne závady a až pri následnej inventúre bol zistený schodok vo výške 35.594,-Sk a že dňa 11.5.2007 bolo vykonané fyzické odovzdanie a prevzatie materiálu komoditnej skupiny 04, ktorý nebol zaradený do mimoriadnej inventarizácie vo februári 2007 tak, ako bol v súpise špecifikovaný.

Trval na tom, že za zverenú zásobu materiálu nemohol nieť zodpovednosť, pretože bol práceneschopný od 15.1.2007 do 22.1.2007 a v dňoch 11.1.2007 a 2.2.2007 bol na služobnej ceste, kedy mali k zvereným zásobám materiálu prístup aj iné osoby a materiál sa vydával i v jeho neprítomnosti. Krajskému súdu vytýkal, že sa s touto skutočnosťou nevysporiadal a nevykonal navrhnuté dôkazy výsluchom svedkov. Postup žalovaného považoval za nesprávny, v rozpore so zásadami o hmotnej zodpovednosti za zverenú veci, pretože najmä počas jeho práceneschopnosti mala byť urobená inventarizácia a ustanovená náhradná zodpovedná osoba za zverený materiál a žalovaný nedodržel ustanovenie § 29 a nasl. zákona č. 431/2002 Z. z.

Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k odvolaniu zotrval na svojom stanovisku o zákonnosti správneho rozhodnutia, žalobca podľa jeho názoru neuviedol žiadne nové skutočnosti a preto navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že mu nie je známe, o aký materiál zaradený do mimoriadnej inventarizácie v hodnote 54.281,88,-Sk, v skutočnosti ide, pretože k žiadnemu ohodnoteniu materiálu v tejto

hodnote nedošlo; ak malo ísť o materiál, ktorý žalobca uviedol ako prílohu k svojmu odvolaniu proti prvostupňovému rozhodnutiu, tento nebolo možné hodnotiť, pretože to bol materiál, ktorý nemožno zaradiť do evidencie materiálu komoditnej skupiny 04 a navyše pri ňom nemožno určiť, kedy a akým spôsobom sa do skladu dostal a teda nemožno určiť ani jeho cenu.

K námietke, že do skladu mali prístup aj iné osoby a že počas žalobcovej neprítomnosti mala byť urobená inventarizácia, uviedol, že v správnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že na materiáli zverenom žalobcovi vznikol schodok a keďže ide o osobitnú zodpovednosť, dôkazné bremeno leží na žalobcovi, ktorý ho však neunesol, nepodarilo sa mu vyviniť a preukázať, že schodok nezavinil. Zdôraznil, že ak žalobca zistil, že nemá vytvorené podmienky, aby mohol riadne splniť účel zverenia materiálu, bol to povinný bezodkladne oznámiť nadriadenému, ale táto skutočnosť nebola preukázaná a žalobca ani nepredložil žiadne dôkazy o tom, že by k takémuto upozorneniu z jeho strany došlo.

Za neopodstatnenú považoval aj žiadosť žalobcu o vypočutie svedkov, pretože v odvolacom konaní boli vyžiadané úradné záznamy osôb zamestnaných na OAS EO KRPZ v T. a z nich nebolo zistené, že by žalobca namietal porušovanie predpisov alebo že by upozorňoval nadriadeného na to, že nemal vytvorené riadne pracovné podmienky. Dodal, že žalobcovi bola v konaní poskytnutá možnosť vyjadriť sa a navrhnúť ďalšie dôkazy, ktorú však nevyužil a na výzvu nereagoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že žalobca dňa 25.11.2004 podpísal zverenie č. p. KRP-299/EO-2004, ktorým mu služobný úrad zveril prísne zúčtovateľné tlačivá, zásoby na sklade materiálu, súčiastok, náhradných dielov, olejov a špeciálnych kvapalín podľa súhrnného prehľadu majetku MT 08. V zmysle zverenia bol žalobca povinný zverené hodnoty riadne vyúčtovať a konať tak, aby nedošlo ku škodám na majetkových hodnotách a k bezdôvodnému obohateniu. Zároveň bol povinný upozorniť

nadriadeného, ak hrozí škoda a tiež mu bezodkladne oznámiť, ak nemá vytvorené potrebné podmienky.

Na základe Poverenia na vykonanie mimoriadnej inventarizácie č. p. KRP-38/EO-2007 zo dňa 2.2.2007 bola v sklade oddelenia automobilovej služby Ekonomického odboru KR PZ v T. vykonaná mimoriadna inventarizácia materiálu so stavom k 6.2.2007. Podľa inventarizačného zápisu zo dňa 16.2.2007 bol na sklade zistený súhrn prírastkov v sume 105.254,67,-Sk a súhrn úbytkov v sume 140.848,68,-Sk, teda schodok v sume 35.594,01,-Sk.

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. p. KRP-56-2/E-2007 zo dňa 12.3.2007 vyslovil, že žalobca zodpovedá v 100%-nom rozsahu za škodu, ktorú spôsobil služobnému úradu porušením svojich povinností pri výkone štátnej služby a uložil mu povinnosť škodu vo výške 35.594,-Sk služobnému úradu uhradiť.

Na odvolanie žalobcu žalovaný prvostupňové rozhodnutie svojim rozhodnutím č. p. KRP-363-18/VO-2007 zo dňa 14.6.2007 potvrdil. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že boli naplnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti žalobcu za škodu a to vznik škody, protiprávne konanie policajta, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou a zavinenie. Dôvodil tým, že žalobca sa mohol zbaviť zodpovednosti celkom alebo čiastočne, ak by preukázal, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia, no žalobca toto dôkazné bremeno neunesol, pretože jeho tvrdenia neboli preukázané v dostatočnej miere na zbavenie zodpovednosti za škodu. Zdôraznil, že žalobca bol povinný upozorniť nadriadeného, ak by nastala situácia, kedy by hrozila škoda na zverených hodnotách, no žalobca tak neurobil. Konštatoval, že v sklade sa nachádzali súčiastky, ktoré nebolo možné identifikovať a určiť, kedy a ako sa do skladu dostali, t. j. súčiastky, ktoré nebolo možné zaradiť do evidencie materiálu komoditnej triedy 08 a vyjadril názor, že i táto skutočnosť svedčila o tom, že žalobca si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na zverených hodnotách a nekonal tak, aby zverené hodnoty riadne vyúčtoval. Zdôraznil, že hmotne zodpovedný zamestnanec musí mať počas celej doby platnosti zverenia vo svojej dispozícii zverené hodnoty, ktoré podľa dokladov dosiaľ nevydal, t. j. kedykoľvek preukázať účtovnými dokladmi, že sa u neho nachádzajú, prípadne, že už boli vydané, a to kedy a komu.

V konaní nebolo sporné, že žalovaný zveril žalobcovi prísne zúčtovateľné tlačivá a zásoby a materiál majetku komoditnej skupiny 08, pričom pri kontrolnej inventarizácii bolo zistené manko v sume 35.594,-Sk. Spornou ostala skutočnosť, či a do akej miery žalobca nesie za vzniknuté manko zodpovednosť.

Zodpovednosť policajta za zverené hodnoty upravuje zákon č. 73/1998 Zb. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len zákon).

Podľa § 164 zákona ak služobný úrad písomne zverí policajtovi hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty, ktoré je policajt povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok (ods. 1).

Policajt sa zbaví zodpovednosti celkom alebo čiastočne, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo čiastočne bez jeho zavinenia (ods. 2).

Ak je policajt prevedený na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, preložený na inú funkciu alebo preveľený do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, služobný úrad písomne prevezme hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu a iné hodnoty, ktoré je policajt povinný vyúčtovať služobnému úradu (ods. 3).

Podľa § 166 ods. 1 zákona policajt, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak ju na základe dohody neodčiní uvedením do predchádzajúceho stavu.

Podľa § 238 zákona za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (ods. 1).

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka (ods. 2).

Účastník konania je oprávnený navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy (ods. 3).

Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 4).

V správnom súdnictve sa súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s krajským súdom, ktorý dospel k záveru, že žalobca neunesol bremeno dôkazu a bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že manko vzniklo celkom alebo čiastočne bez jeho zavinenia.

Ustanovenie § 164 zákona obsahuje predpoklady zakladajúce zodpovednosť žalobcu za zistené manko a týmito sú – konanie žalobcu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi konaním žalobcu a vznikom škody. Zo spisu jednoznačne vyplýva, že žalobca na základe písomného zverenia prevzal prísne zúčtovateľné tlačivá a zásoby a teda v zmysle § 164 ods. 1 zákona bol zodpovedný za vzniknutú škodu. Zákon v ustanovení § 164 ods. 2 stanovil jediný dôvod liberácie a to ak by žalobca preukázal, že schodok vznikol celkom alebo čiastočne bez jeho zavinenia. Podľa tohto ustanovenia teda žalobca sám mal dôkazné bremeno na preukázanie skutočností zbavujúcich ho zodpovednosti za vzniknutý schodok, no v predmetnej veci sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvého stupňa i správnych orgánov, že žalobca dôkazné bremeno neunesol, pretože nepreukázal, že vznik zisteného schodku nezavinil.

Tento záver nebolo spôsobilé spochybnit' tvrdenie žalobcu, že žalovaný nezahrnul do inventarizácie materiál komoditnej skupiny 04 v hodnote 54.281,-Sk, pretože podľa vyjadrenia žalovaného, tento materiál nebolo možné zaradiť do komoditnej skupiny 04, z dôvodu, že sa pri ňom nedalo určiť, kedy a akým spôsobom sa do skladu dostal, ani zistiť dátum nadobudnutia a jeho cenu.

Za právne nepodstatnú považoval odvolací súd aj námietku žalobcu, že do skladu mali prístup (počas jeho neprítomnosti z dôvodu práceneschopnosti alebo služobných ciest) aj iné osoby, ktoré nemali písomne zverenú veci na vyúčtovanie, pretože samotné toto tvrdenie (uvádzané žalobcom až vo vyjadrení k správe o vyšetrení škody zo dňa 8.3.2007) nepredstavuje dostatočný dôkaz o ich účasti na vzniku schodku (a nevyplýva to ani z ich vyjadrení zadovážených v správnom odvolacom konaní), najmä ak žalobca túto skutočnosť, o ktorej vedel, v dotknutom období nenamietal a relevantným spôsobom nespochybňoval podmienky, za ktorých plnil úlohy vyplývajúce z jeho služobného zaradenia, hoci v prípade nesúhlasu s nimi mal povinnosť svoje výhrady bezodkladne oznámiť nadriadenému v zmysle poučenia vo zverení č. p. KRP-299/EO-2004 zo dňa 25.11.2004.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenia v napadnutom rozhodnutí ani v konaní, ktoré mu predchádzalo. Správne orgány vykonali dostatočné dokazovanie podľa ustanovenia § 238 zákona, na základe ktorého zistili skutočný stav veci a postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcu uznali zodpovedným za zistený schodok a uložili mu povinnosť škodu v sume 35.594,-Sk uhradiť.

Rovnako nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal žalobnými námietkami, ktoré sú vo veľkej miere totožné s námietkami odvolacími a dospel k správne názoru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv a chránených záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a preto ho s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. októbra 2008

Za správnosť vyhotovenia: Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu